

Anders Samuelsen's tale ved Radikale Venstres landsmøde

Taler

Anders Samuelsen
Medlem af
Europaparlamentet for
Radikale Venstre

Dato

11. september 2004

Sted

Hotel Nyborg Strand

Tak for ordet!

For et år siden mente mange, at det ville være umuligt at genvinde det radikale mandat i Europaparlamentet. Vi havde jo ikke længere Lone. Og Danmark skulle gå ned fra 16 til 14 mandater.

Men vi genvandt det radikale mandat.

Det kan vi godt være stolte over. Og jeg selv har mange at takke for den store opbakning jeg fik. Indenfor partiet og udenfor partiet. Fra familien derhjemme over Holbæk-kredsen til folketingsgruppen.

Jeg synes der skal lyde en tak til alle på den radikale liste - ikke mindst Camilla Hersom, der fik et meget flot personligt valg. Tak til jer alle for en fornem holdindsats. Skal de ikke have en hånd?!

Også tak til dig Lone, for vejledning under valgkampen og for den hjælp du har givet mig i de første uger, både i Bruxelles og i Strasbourg.

Din sidste sejr i denne omgang, fik du faktisk lige efter valget. Den nye Kommissionsformand, Jose Barosso, havde brug for den liberale gruppes støtte for at blive valgt. Gruppen gjorde en af Lones mærkesager til sin: Vi ville kun støtte Barosso, hvis han fik øget andelen af kvinder i Kommissionen markant.

Barosso lovede at mindst 1/3 af kommissærerne skulle være kvinder. Derfor blev Danmark lovet en af de tungeste poster, hvis vi stillede med en kvalificeret kvinde. Og dem har vi jo masser af, ikke kun i Det Radikale Venstre. Derfor: Tillykke til Mariann Fischer Boel med landbrugsområdet. Jeg ser frem til kampen og samarbejdet. Men først og fremmest tillykke til dig, Lone, med endnu en sejr. Tak for din indsats. Skal hun ikke også have en hånd?!

Nu skal vi så omsætte ideer og valgløfter til politik. Politik, der gør en forskel i folks hverdag. Det glæder jeg mig til!

Faktisk er arbejdet i Parlamentet allerede godt i gang

Det Radikale Venstre er kommet med i Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa. En gruppe med 88 parlamentsmedlemmer fra 19 lande - omtrent et halvt Folketing og lidt over 10 pct. af parlamentets 732 medlemmer.

Det kan virke uoverskueligt. Men det er slet ikke så slemt, når man som jeg er partileder for Det Radikale Venstre i Europa!!! For så får man nemlig plads i partiledelsen.

En partiledelse der kun består af 25 personer. Og så bliver det hele jo pludseligt langt mere overskueligt.

I det hele taget lover den første tid i den nye gruppe godt. Der er høj stemning. Der er både evne og vilje til at opnå resultater. Og gruppen er befolket med fantastiske personligheder. Lad mig bare for at illustrere nævne tre englændere og en italiener:

- Der er Andrew Duff. Måske den i hele Europa der ved mest om den nye traktat. Europas svar på Niels Helveg.

- Der er Chris Davis. Han ved så meget om miljø, at Svend Auken ligner en nybegynder.

- Der er Baronesse Emma Nicolson. Sådan en ved jeg faktisk ikke om vi har i dansk politik. Hun arbejder utrætteligt for bedre forhold for befolkningen i Irak og Afghanistan. Så sent som i forrige uge åbnede hendes organisation endnu 3 skadestuer i Bagdad. At tale med hende gør én flere år klogere på få timer.

- Og så som den fjerde: Panella fra Italien. Har har efter sigende ene mand startet kampen for fri abort i pavens eget land – og han har sejret. Det er da noget der kan aftvinge respekt.

Ja, jeg kunne nævne mange flere personligheder fra andre partier, der gør arbejdet i Parlamentet spændende. Fra Mussolinis barnebarn over 68' oprørets bannerfører Cohn Bendit til overlevende modstandere som Jens Peter Bonde. Alle bekræfter de mig i, at i europæisk politik er det ikke afgørende, hvilket land man er fra, men hvad man kæmper for.

Personligt har jeg fået plads i både budget- og udenrigsudvalget. I Budgetudvalget kan jeg øve radikal indflydelse på EU's interne udvikling. I udenrigsudvalget på EU's rolle udadtil.

Kampen kommer til at dreje sig om at vi skal investere midler og engagement nu - for at sikre fremtiden:

- Indadtil er der et skrigende behov for at vi investerer i forskning og uddannelse - men i stedet hælder vi penge i landbrugsordninger. De skader verdens fattigste - og de skader os selv. EU's landbrugsstøtteordninger duer ikke. Vi skal gå i flasket på dem, skal vi.

- Udadtil skal EU gøre en større forskel i international politik. Europæisk splittelse skal aldrig igen forhindre FN i at udfylde sin rolle. Uden fransk egoisme og russiske egeninteresser i olie kunne FN have løst Irak-konflikten for længe siden. Vi skal ikke finde os i at alt overlades til USA.. Europas potentiale forpligter!

”Vejen til et bedre Europa” - det er navnet på en bog som ligger i jeres materiale. I den bog har jeg, argumenteret for at vi skal flytte os fra en ja/ nej-debat om Europa, til en indholdsdebat. Hvad vil vi med Europa?

Når vi skal stemme om en ny forfatningstraktat for Europa, bliver den diskussion aktuel igen.

Jeg mener ikke vi skal vente på englændernes afstemning. Meld ud, Anders Fogh, at vi tager folkeafstemningen i begyndelsen af maj næste år. Så bliver der tid til en god, grundlæggende debat om traktaten. Og afstemningen vil falde sammen med 60-året for sejren over Nazismen. Det er jo den sejr, der er fundamentet for EU – det glemmer vi nok lidt for tit.

Netop dét blev jeg mindet om da jeg i denne uge besøgte den Slovenske hovedstad Ljubjana. Den liberale gruppe havde møder med den slovenske statsminister, en række andre ministre og den kommende slovenske kommissær.

Slovenerne er stolte fordi de har kæmpet sig ud af det kommunistiske tyranni. Og stolte fordi de massivt har stemt sig ind i det europæiske fællesskab. Dét var tankevækkende.

Der stod jeg og kunne nye et smukt og velfungerende Slovenien, 13 år efter at de lige netop slap fri for at blive hærget som Kroatien, Bosnien-Herzegovina, Makedonien og Kosovo..

Samtidig var det få dage efter de grufulde hændelser på skolen i Syd-Rusland, hvor jeg, som andre fædre så rædslen i øjnene på de overlevende børn, der kunne have været mine egne drenge. Da stod det krystalklart, hvor stor en forskel det gør om man - som Slovenien, Danmark og andre gør i EU -vælger fred, frihed og frivilligt samarbejde - eller om man drives ud i krig, terror og etniske udrensninger.

Slovenien er et flot eksempel på at man både kan have national bevidsthed og åbenhed overfor omverdenen. Det kan vi lære af i Danmark. Lad os besinde os inden Søren Krarup, Karen Jespersen, Ralf Pittelkow og sørgeligt nok både Danmarks kongelige socialdemokrati og Danmarks såkaldt liberale parti Venstre

suger os ned i sumpen af selvtilstrækkelighed.

Vi skal være partiet der herhjemme og ude i Europa tør se realiteterne i øjnene. Partiet der gør det vi er gode til. Partiet der finder anstændige, troværdige svar på de udfordringer som virkeligheden bringer. På alt fra skattepolitik til udlændingepolitik, fra arbejdsmarkedspolitik til miljøpolitik, fra indenrigspolitik til udenrigspolitik. Vi sætter os aldrig og skal aldrig bare sætte os ned og kritisere, uden selv at komme med bud på bedre løsninger. Det er det der gør os radikale.

Jeg ser frem til arbejdet i Europaparlamentet. Jeg håber det bliver præget af et tæt samarbejde med jer og med folk udenfor denne sal. I skal hjælpe mig med konkrete bud - på løsninger der peger fremad. Vi har tradition for at afstanden mellem borgerne, partimedlemmerne og de radikale folkevalgte er kort. Den tradition skal vi holde fast ved.

Og vi skal binde de nationale parlamenter og Europaparlamentet tættere sammen. Om få uger får vi et videokonferenceanlæg, så ”den radikale gruppe” i Europa og den radikale gruppe i Folketinget kan holde fælles møder.

Vi bliver banebrydere – også på dette område. Får vi succes, sætter vi en helt ny standard for samspillet mellem nationerne og Europa.

Vi Radikale har noget vi er gode til. Og jeg er sikker på at det vil blive efterspurgt – både i Danmark og Europa. Vi kan levere en social-liberal politik, der gør en forskel. Vi nægter at lade fødderne være solidt og uhjælpeligt plantet i fortidens beton – vi tager afsæt derimod afsæt i fortiden, men med henblik på at komme fremtiden i møde. Eller som de social-liberale i Slovenien siger: Ikke til højre, ikke til venstre, men fremad.

Tak for ordet.

Kilde

Ukendt

Tags

Politisk tale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-samuelsens-landsmoedetale-2004>